Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

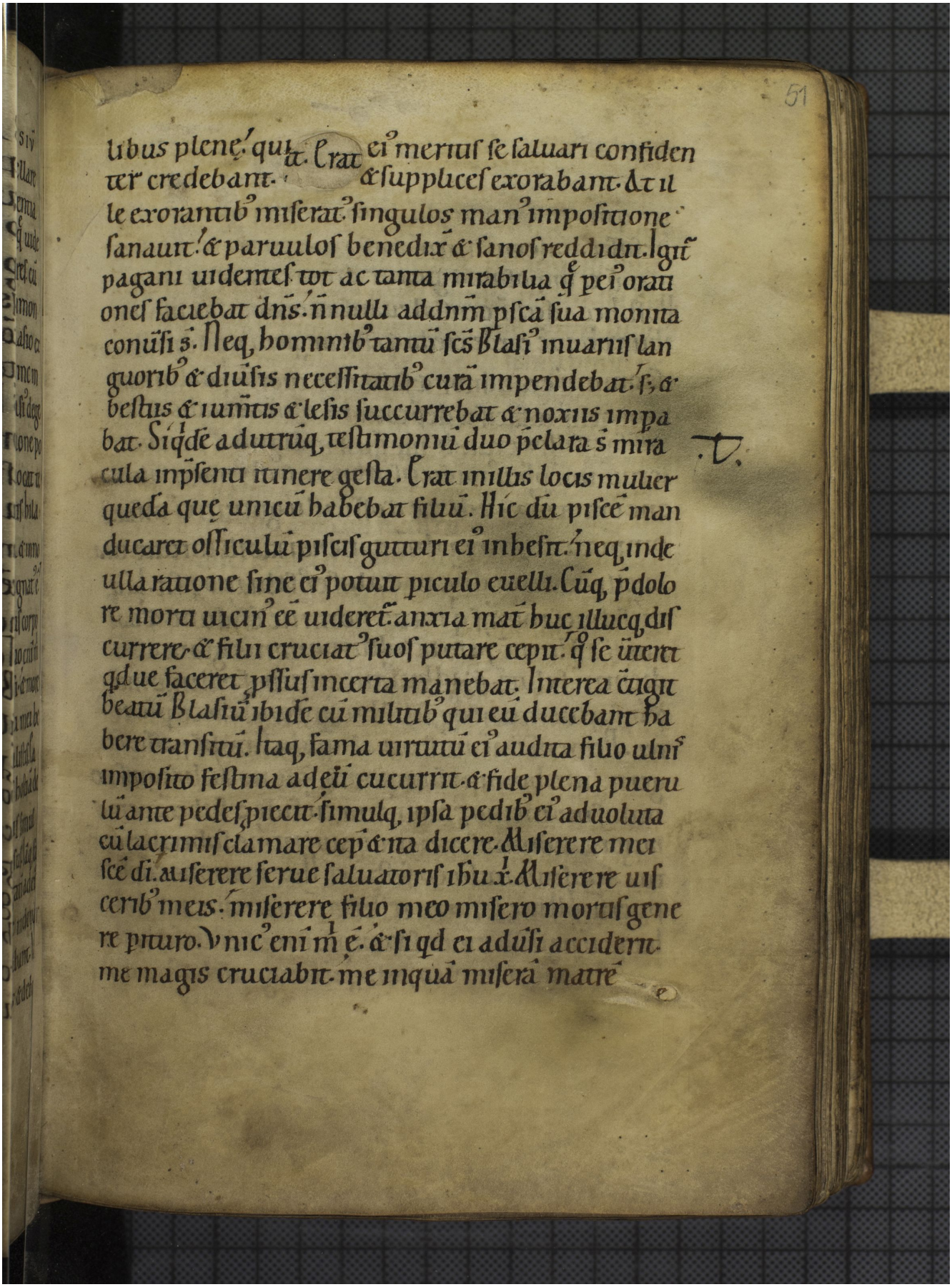

51

libus plene. qui. Erat ei meritis se saluari confiden
ter credebant. & supplices exorabant. At il
le exorantib miserat singulos man impositione
sanauit. & paruulos benedix & sanos reddidit. Igit
pagani uidentes tot ac tanta mirabilia q pei orati
ones faciebat dns. n nulli addnm pscā sua monita
conūsi s. Neq, hominib tantū scs Blasi inuaritis lan
guoribus & diūsis necessitatib curā impendebat. s. &
bestiis & iumentis & lesis succurrebat & noxiis impa
bat. Siqde aduersū, testimoniū duo pclara s mira
cula impsenti itinere gesta. Erat in illis locis mulier
queda que unicū habebat filiū. Hic dū piscē man
ducaret osticulū piscis gutturi ei inhesit. neq, inde
ulla ratione sine ei potuit piculo euelli. Cūq, pdolo
re mortis uicin ee uideret. anxia mat huc illucq dis
currere. & filii cruciat suos putare cepit. q se uiteret
qd ue faceret. pfius incerta manebat. Interea cūgit
beatū Blasiū ibide cū militib qui eū ducebant ha
bere transitū. Itaq, fama uirtutū ei audita filio ulnis
imposito festina ad eū cucurrit. & fide plena pueru
lū ante pedes iecit. simulq, ipsa pedib ei aduoluta
cū lacrimis clamare cep & ita dicere. Miserere mei
sce di. miserere serue saluatoris ihu x. Miserere uis
cerib meis. miserere filio meo misero mortis gene
re pituro. Vnic enī m e. & si qd ei adūsi accidert.
me magis cruciabit. me inquā misera matre